

Pátkai Tivadar

Távirat

szeretlek
halaalig
hordozlak
mint
bueneit
az eretnek

Capriccio

az ember ha magára marad
legyenek társai; madarak

ha nyújtod is (mire?) a kezed
rég fölázott szerelem ez

bennem már égig érő nyár van
te elfogyó út vagy e tájban

nézlek őszig hóharmat hullásig
szeretem ahogy leejted ruháid...